

Har der været ført forhandlinger med den islandske regering siden 1961? Er den islandske regering fortsat enig i, at der er tale om en gavedisposition?

Svar. Den 22. februar 1961 fandt der umiddelbart efter plenummøde i Nordisk Råd, der det år afholdtes på Christiansborg, et møde sted i folketingets ministerværelse, hvori deltog fra Danmark statsminister Kampmann, udenrigsminister Krag, undervisningsminister Jørgen Jørgensen og socialminister Bomholt og fra islandsk side statsminister Olafur Thors og udenrigsminister Gudmundur I. Gudmundsson. Den danske regerings repræsentanter erklærede på mødet, at man overvejede en udlevering af islandske håndskrifter, og at man gerne ville vide, om island ville modtage håndskrifterne som en gave, samt hvilke synspunkter Island havde angående, hvor omfattende en sådan gave måtte være, for at sagen kunne betragtes som endeligt afsluttet.

Fra islandsk side var man enig i gavesynspunktet, og det aftaltes, at man på et senere møde ville drøfte spørgsmålene nærmere.

Der fandt et nyt møde sted den 21. april 1961 hos statsminister Kampmann med deltagelse af undervisningsminister Jørgen Jørgensen og fra Island finansminister Gunnar Thoroddsen, undervisningsminister Gylfi Gislason samt ambassadør Stefan Stefansson. På mødet drøftede man fastlæggelsen af kriteriet for en udlevering af håndskrifter samt de yderligere ønsker der, blev fremført fra islandsk side som forudsætning for sagens endelige løsning.

Der har herudover været ført forskellige lejlighedsvise samtaler i tilknytning til nordiske sammenkomster o. lign. imellem repræsentanter for de to lande. Fra dansk side er det blevet understreget, at sagens løsning på grundlag af det kriterium for gaven, som man gennem drøftelserne nåede til enighed om, og som fandt udtryk i lovforslaget fra 1961, måtte betragtes som helt definitiv. Dette blev fuldt ud accepteret fra islandsk side. Der var endvidere enighed om, at den nærmere gennemgang og fordeling på grundlag af det fastlagte kriterium måtte foretages af et særligt udvalg af sagkyndige videnskabsmænd efter lovens vedtagelse.

Der er efter sædvane ikke taget referat af ovennævnte drøftelser, men de angivne

oplysninger er givet efter hukommelsen af fhv. statsminister Kampmann og fhv. undervisningsminister Jørgen Jørgensen.

Man henviser i øvrigt til det i svar på spørgsmål 21 anførte.

Der har ikke siden lovforslagets behandling i 1961 været ført forhandlinger med den islandske regering om sagen.

Der foreligger intet oplyst om, at den islandske regering ikke fortsat skulle være enig i, at der er tale om en gavedisposition.

Spørgsmål 5. Der ønskes et endeligt svar fra det juridiske fakultet i Århus på det i 1961 stillede spørgsmål, som fakultetet på grund af den fastsatte meget korte tidsfrist ikke kunne afgive.

Svar. Man har tilskrevet rektor for Århus universitet med anmodning om at ville indhente en endelig udtalelse fra det retsvidenskabelige fakultet.

Svaret fra Århus universitet er optrykt som bilag 3.

Spørgsmål 6. Der udbedes et eksemplar af den af professor, dr. jur. Poul Johs. Jørgensen den 23. marts 1946 til Københavns universitet afgivne redegørelse over ejendomsforholdet til Den arnamagnæanske Stiftelses Samlinger.

Svar. Professor dr. jur. Poul Johs. Jørgensens udtalelse af 23. marts 1946 til Københavns universitet medfølger.

Udtalelsen er optrykt som bilag 4.

Spørgsmål 7. Hvilke bevillinger er der siden 1956 fra statens side givet til Det arnamagnæanske Institut? En udtalelse udbedes i anledning af, at det fra instituttets ledelse hævdes, at bevillingerne er ganske utilstrækkelige, og at der f. eks. ikke i 3 år er givet nogen som helst bevilling til køb eller indbinding af nye bøger.

Svar. En oversigt over bevillinger til Det arnamagnæanske Institut siden 1956 medfølger. Man kan henholde sig til det heri anførte.

Efter at bevillingerne til instituttet og til Den arnamagnæanske Kommission havde været genstand for omtale i Berlingske Tidende den 11. oktober d. å., inddrog man